

Vredegerecht kanton Harelbeke, vonnis van 26 maart 2009

Dringende en voorlopige maatregelen – Incidentele erkenning Marokkaans echtscheidingsvonnis – Artikel 25 WIPR – Vordering op basis van artikel 223 BW onontvankelijk

Mesures urgentes et provisoires – La reconnaissance incidente d'un jugement de divorce marocain – L'article 25 du CDIP – La demande sur la base de l'article 223 Cc est irrecevable

Rolnummer: 09A28

In openbare terechtzitting van donderdag, zesentwintig maart tweeduizend en negen.

Inzake:

M.H., geboren te (Marokko) op (...) wonende te (...) verblijvende te (...).

Bijgestaan door Mr Jinske Verhellen, advocaat te 9000 Gent, Lange Violettestraat 98.

eisende partij.

Y.R., geboren te (Marokko) op (...), wonende te (...)

Bijgestaan door Mr Marie Meganck, advocaat te 8790 Waregem, Westerlaan 37/01.

verwerende partij.

(...).

Gelet op het verzoekschrift neergelegd ter Griffie op 7/01/2009 strekkende tot het bekomen van dringende en voorlopige maatregelen toegekend, in toepassing van art. 223 Burgerlijk Wetboek.

Gelet op de beschikking van 9/01/2009 waarin partijen opgeroepen werden aanwezig te zijn op de zitting van de raadkamer op dinsdag 27/01/2009 om 11.00 uur waarop de zaak, in akkoord van partijen diverse malen in voortzetting werd gesteld om finaal behandeld te worden op de zitting van 24/03/2009.

Beide partijen en hun respectievelijke raadslieden werden op de zitting van 24/03/2009 in raadkamer gehoord.

- Standpunt verzoekster.

Partijen zijn op 22/08/2002 in Berkane (Marokko) gehuwd.

Uit het huwelijk zijn geen kinderen geboren.

De eerste jaren van het huwelijk verbleef verzoekster in Marokko terwijl haar echtgenoot hier in België verbleef.

Op 14/10/2008 kon verzoekster eindelijk naar België afreizen.

Thans stelt verzoekster dat de verstandhouding tussen partij en ernstig verstoord is en verzoekt om bepaalde dringende en voorlopige maatregelen, dit bij toepassing van art. 221-223 Bwb.

- **Standpunt verweerder.**

Verweerder beaamt het feit dat partijen in augustus 2002 gehuwd zijn in Marokko maar stelt dat ze niet in Marokko noch België hebben samengewoond aangezien het tussen partijen nooit geklikt heeft. Kort na zijn huwelijk is hij teruggekeerd naar België. In april 2008 keerde hij terug naar Marokko om er uit de echt te scheiden wat bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Berkane (Marokko) van 3/04/2008 effectief gebeurd is, dit op basis van onenigheid.

In rechte stelt verweerder dat de vordering dan ook onontvankelijk is.

3. Beoordeling.

a. Conform de bepalingen van art. 223 Bwb. is de belangrijkste toepassingsvoorwaarde voor huidige procedure dat partijen nog **gehuwd** zijn.

Thans legt verweerder een vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg van Berkane (Marokko) van 3/04/2008 neer waarin ... *de onherroepbare echtscheiding wegens onenigheid* ... werd uitgesproken en waar ... *R.Y. bevolen werd een bedrag van 3.000 Dhs. te betalen aan H.M. voor de huur gedurende de periode van wettelijke afzondering en een bedrag van 20.000 Dhs. als gift van troost* ...

Conform de bepaling van art. 22 en volgende Wb. IPR worden buitenlandse rechterlijke beslissingen erkend zonder dat daartoe enige procedure dient gevolgd te worden en strekt deze in België als bewijs van de vaststellingen gedaan door de rechter indien zij voldoet aan de voorwaarden nodig voor de echtheid ervan volgens het recht van de Staat waar zij is geweest.

Het gevolg van de erkenning mag conform de bepalingen van art. 25 Wb. IPR niet kennelijk in strijd zijn met de openbare orde en mogen de rechten van verdediging niet geschonden zijn.

Het spreekt voor zich dat een echtscheidingsvonnis op basis van onenigheid niet kennelijk in strijd is met de openbare orde.

Nazicht van het vonnis leert huidige rechtbank bovendien dat H.M. gedurende het volledig verloop van de procedure voor de rechtbank van eerste aanleg in Berkane zowel zelf verschenen is als vertegenwoordigd werd door een advocaat.

De rechten van verdediging zijn dan ook geenszins geschonden.

Huidige rechtbank is dan ook van oordeel dat het op regelmatige wijze gewezen vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg van Berkane (Marokko) van 3/04/2008. Hetwelk trouwens louter betrekking heeft op de staat van persoon - erkend kan worden in België. In die optiek staat vast dat partijen reeds uit de echt gescheiden zijn en is huidige vordering op basis van de bepalingen van art. 223 Bwb. onontvankelijk, principe dat op de zitting van 24/03/2008 door de raadsman van verzoekster trouwens niet langer betwist werd.

b. Verzoekster dient als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld te worden tot de kosten van het geding zoals hierna bepaald.

**OM DEZE REDENEN,
de Rechtbank,
wijzende OP TEGENSpraak,**

Verklaart de vordering uitgaande van verzoekster H.M. onontvankelijk.

Veroordeelt verzoekster H.M. tot het betalen van de kosten van het geding begroot aan de zijde van verweerder Y.R. op de rechtsplegingsvergoeding ad 1200 euro.

Verklaren deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk voorziening en zonder borgstelling.

Aldus gewezen en uitgesproken door Ons,

Annette POLLET, Vrederechter,

